GUILELMUS PERALDUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. HUGO DE FOLIETO. SMARAGDUS. PETRUS DAMIANUS

Österreich (?), 1435 Seite 69r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40507
Copyright: Melk, Benediktinerstift

gressor maiori subiacet culpe. Hi ita gnia stl'
tor sapiam despicuit & odiunt. Nec mi
rum. cū sapia stultitie sit contria. Et
ideo sic aqua igm repugt. ita stultitia sa
pie contriat. Certum signū stultitie m
aliq° ē fastidiū ul' odium sapie ul' doct'
ne. sic signū ē. q candela ul' lignū heat
aquā. cū accendi nō pt. Econtrio amor
sapie signū ē. q aliqs sapiens sit. Sum
luido em fac ad amorē. Pū xv°. Cor sa
pientis qrit doct'nam. os aut' stultor
pasc' mpitia. Etc vi°. Qē aspa ē m
miū sapia mdoctis homib9. Ideo sap
aspa ē pcōrib9. q vituperat ea q ipsi
amant. & comendat ea que ipsi odiūt.
homines nō libm odiunt eos q amicos
eor detrahunt. ul' mimicos extollit.
Qrta cā ē q stulti doct'nā despiciunt.
q cor suū hnt alibi. Vnde ecc vi° Non p
manebit m ea excors. q st cor suū nō
hē secum. Mt' res h9 mdi mirabiles m
rabilior ē homīs ām9. Sen. pt' ām
mthil ē mirabile. Specialit' vero ē m
rabile in animo. q est m duob9 locis.
m corpōe quod vuuificat. & ire quā agit.
Et ēm bn nō mn9 ē m re quam agit.
q vbi amat. In illo g° q cor suū hē ul'
m diuitiis vl' deliciis. & corpus hē vbi
tradit' doct'na. separatio est eor q debe
rent esse simul. & talis separatio cā est
ēstice. sic solutio cōtinuitatis m corpo
re humano ul' separatio ame a corpōe
cā ē doloris. Separatio em eor q natā
lit' debent esse simul dolorem mducit.
Vnde q mtest doctrme. abreuiari vellz
spualem refectione ut atq vemret ad
corporalem. & est qē mors ei esse ibi.
despectio sapie multū hē stultitie. Qn
to n. res aliq ē pciosior. tanto despec
tio eiq reprehensibilior. Sapia vero ē
res pciosissima. Huiq signū ē hc. q sa
pientes multū eam appciant. sic stul
ti eam despiciunt. Ajultū appciatus ē
salomon. q eam cunctis rebq tpralib9
pōtulit. cum dnīs dixisset ei t'ci pe m°
postula qd vis ut dem tibi. pciositate etiā
eiq multum ondit in lib's suis. Pū m°
Btus homo q inuenit sapiam. & cui aflu
it prudēn. Melior ē acsitio eiq negotia
tione & argenti & auri. Eiusdem vn°. Me
lior ē sapia cunctis opib9 pcos. & omē
desidabile ei nō pt' compari. Eiusdem
xvi°. possidē sapiam. q auro melior ē.

Nobiles conditiones sapie. quas oī
bus tnsitoris ē ante ponēda.

Et nondū q
sapia vi conditiones hē
laudabiles. in q̄bus diuitias & cuncta
tpralia bona excedit. Pma ē. q ipsa ē
bonū interū. quod indubitant' qualet
bono exēno. Non pt' sapia aufferri hoī.
sic diuitie. Plus. Sapiens int' se omē
bonū tēnabit. Ita ē. q ipa ē thesaur9
nobilis. Distributa em suscipit mēntū.
& auaxi dedignat' possessorem. Nisi pu
blicet' elabitur. Non sic est de pecunia.
De qua boetius. Tunc pciosa ē pecu
nia. diu tnslata in alios largiendi vsu
desint possideri. Idem. O angustas mores
q diuitias. quas nec hē totis pluribq
licet. & ad qm libz sū cetor pauptate nō
venunt. Tertia ē. q sapia ē adiutr sa
lutis. cū diuitie sint impedimtū ipius.
Ysa xlm°. diuitie salutis sapia & scia.
Mt' xix & luc xvi°. Qē difficile ē q diuiti
as hnt in regnū dei intre. Diuitie rene
st' diuitie pditiomo. & q pdunt. & q st' oc
casio ut hnīs eas pdatur. Vnde. Vtr tm co
gregata pirent. & nō congregator eor. tol
lerabilis esset insudari labori piturō q
pempturo. Qrta ē q sapia dat diuitias.
& cetū lō trena & non econuso. ymo diui
tie int'dū st' occo q sap' amittit'. Pū vm°.
Ajecci st' diuitie & glia. Salomon accepta
a deo sapia abundantissime hauit diuitia
& glam. Qrta ē q sapia fac' ut diuitie
& alie res tpiles homī sint bone in se. cū
nō sint bone stulto eas hnti. Sen. Nichil
ē homī bonū. sine se bono. Pū xxi°. Vbi
nō scia ajie non ē bonū. Sap vi°. Bene
runt mihi omia bona pariter cum illa.